

Miha Ajd, iz Smrečna in iz Tinj: dr. Vošnjak, č. g. Lenart in J. Babič, vkup 28.

Za slov. bistriški in v sarjari v nemško-liberalni koš hopnili so: Sorčnik, Franc Pogorelec, Fr. Keršič, Fr. Jož. Hojnik, vsi iz gor. Polskavske fare, Jan. Hrastnik in P. Gruntner iz spod. Polskave, Sorschagg in Dren iz Črešnovca, Schoster in Podpečan iz Dežna, Tomažič in Prikovnik iz gor. Bistrice, Domadenik, har, Pongračič, Šift in Korošec iz št. Martinske fare, Feuscher iz Modraž, Wretzl v Studenicah, Candolini iz Pekla pa slov. bistriški tajčarski general-štab: Formaher, Stiger, Nasko, Auer in nebodigatreba Razwoschegg, vkup 26.

V mariborskem okraju na desnej strani so narodno volili: J. Sernec, M. Repolusk, M. Lobničar, S. Kodrič in Fr. Pintarič, vsi iz Ruške fare, Jož. Režman, Fr. Režman, Fr. Robič, J. Jauk, vsi iz Lembaške fare, J. Rebernik, J. Vauhnik, J. Friedl, Fr. Visočnik in F. Čiček, vsi iz Hočke fare, J. Vehovar, J. Pergauer, F. Pišek, J. Požegar, J. Finguš, J. Lah, vsi iz Slivniške fare, P. Simon, J. Hojnik, dr. Radaj, J. Kirbiš, J. Trglec in J. Koren, vsi iz Framske fare, J. Klasine in J. Gojčič, iz Janževske fare, vkup 28.

Na levem pobožji: J. Hiter iz Jelovca, Fr. Hauptman, Jak. Sternad, Gasp. Dobaj, vsi od sv. Križa, č. g. Čagran in Ledenik iz Kamce, č. g. Sinko in J. Nerat od gor. Kungote, Fr. Dovnik in J. Marinšek iz Karčevine, č. g. Kuncce, J. Fluher, J. Velebil in J. Lorber od sv. Petra, č. g. Kolenko, Jug, Tolar, M. Kocpek in Fr. Pečar od sv. Martina, Jak. Marko, Fr. Vakaj, Al. Bračko in J. Krajnc od sv. Marjete, č. g. Marzidošek, Filip Trojnar, K. Roškar, Fr. Breznik, Fr. Šijanec in J. Arnuš, vsi od sv. Jakoba, Jož. Weingerl, J. Zupanec, J. Ornik, Fr. Slekovce in Retenbaher, vsi iz Jarenine, J. Fluher, Leop. Hauz, J. Očgerl, J. Jager, Thaler in č. g. župnik Merčnik, vsi iz št. Ilja, vkup 40. Kraner iz Dobrenja volil je polovičarsko, Seršen iz Valca in Pungertl s Slemenata izostala.

Stara Seidelnova garda ohrabrila je se še enkrat in se zakadila v volilni boj. Na desnem pobožji potegnili so z njo: dr. Schmiederer, Fašenk in Milemot pri sv. Lovrenci, Schlaus in Witzmann v Kumnu, Fr. Skrbinek in Tom. Šiker v Krecenbahu, Kellner in Dietmajer v Rotenbergu, Witzmann pa Krajnc v Zinzatu, Al. Glaser in Harič v Smolniku, Mulej v Pekrah, Bauman in Majhenič v Studenicah, Pet. Rath in Jos. Reibenschuh v Pobrežah, Jos. Rath in Wretzl v Radvanji, Onič in Koss v Razvanji, Kreitner v Digošah, Wicler in Novak v Hočah, Flakuš v Bohovi, Bezjak v Skokah, Bothe v Račah, Lešnik v Orehovi vesi, Pungartnik v Ješencih, vkup 30. Pec je volil polovičarsko.

Na levem pobožji pritiskali so v Slovencem sovražni tabor: Sabati, Kraner, Neubauer, Kropelj, Hojzel, Lavrenčič in Srnko, vsi iz Selniške fare, Wiesthaler, Strohmeier, Ursig, Kramberger in Ferk iz Kamške fare, Šel od gor. Kungote, V. Rajsp iz Dragutove, Lopič, Purgaj, Frass in Pirker iz Leitersberga, Grabušnik in Ribič iz Grušove, Kramberger z Gradiske, Ledjinegg iz Poličje vesi, Rošker s Kanize, J. Črnež z Dobrenja, Menhart s Plača, Rojs z Rancenberga, Maurič z Vrtiča, Dreisiebner s Spičnika, Neuwirth in Breznar iz Svičine, Topler, Dobaj in Smonik od sv. Jurija in Jurij Črnež iz Solčave, vkup 34.

Slovenci smo torej imeli večino v vseh treh okrajih, če mariborska vkup računimo, kder smo imeli 68 glasov proti 64. Najbolj močna je Seidelnova garda bila na desnem pobožji Drave, kder so dobili 30 glasov, Slovenci 28. Najbolj jim je k temu pomagala sv. Lovrečka fara in D. Marije v puščavi, kder so Slovenci deloma jako malomarni bili, deloma propali še le po hudej borbi n. pr. v Kumnu le za 1 glas.

Nemčurji so takrat največ denarjev zapravili, okolo 5000 fl. Letali, lovili in celo ježali za volilci, kakor še nikoli. Bodi jim v največjo kazen, da so propali, Slovencem pa v največjo čast in plačilo, da so zmagali.

Živeli Slovenci, živela slovenska domovina!

Gospodarske stvari.

Šen ali pereči ogenj.

Kakor nam prijatelji od več strani pišejo, razsaja ta bolezen med ščetinasto živino letos na več krajih prav hudo in morivno. Ti bolezniki je mnogokrat kriva poletna vročina in pa soparica, ktera dostikrat po svinjskih hlevih vlada. Tudi plohe po soparici, kakor nekteri mislijo, povzročujejo to bolezen. Ako je napadeno živinčeto dobro rejeno, naj se mu pušča na vratu. Ko bi bilo pa že predebelo, da se vratna žila ne more več najti, naj se mu pušča na ušesu ali repu. Noter naj se pa daje dvojnate Glauberjeve ali grenke soli in pijači naj se primeša nekoliko kapljic solne kisline. Koj v začetku se pa napadenim prešičem daje za bljuvanje 2—5 gramov bljuvane soli, ki se v 2—3 lotov vode razstopi. Tudi 8—12 gramov štupe iz bele čmerike je bolenikom dobro noter dati. Po bljuvanji naj se jim pa salmijaka, solitarja in kafe vsakega 5—10 gramov noter da. Potem se šenasta oteklina še bolj izpahne, kar bolezen polajša. Nekteri hvalijo tudi sirov antimon. Če gre blato tudi trdo od živinčeta rabijo se klistire iz žajfnice, olja in soli. Kožne oteklina naj se spirajo z jesihom, kteremu

se polovica vode primeša, ali pa tudi z solno kislino, ktere se 2 lota v bokalu vode stanjša. Tudi spiranje z mrzlo vodo nekteri priporočajo, vendar se pa živinče ne sme prehladiti. Tudi teloh v ušesa ali prsi zavleči, nekteri svetujejo. Da se mora sobna živina od zdrave preč zapreti, je samo po sebi umevno. Tako piše Dr. Bleiweis v „Nauku o reji domače živine“.

M.

Hmeljski sejmovi v Žavci.

Vsem hmeljarjem se naznani, da bode letos prvi hmeljski sejm v Žavci dne 6. sept. Hmeljski sejmovi so potem v mesecih septembra in oktobra vsako sredo in soboto.

P. n. hmeljarji se prosijo, da prinesó na sejm kolikor mogoče, lepo blago, da se dobro ime, kojega južnoštirski hmelj uže povsod ima, ohrani. Ob enem se p. n. hmeljarji v novič opozorijo na stalno razstavo hmeljskih izgledov (muštrov) v Žavci.

Dopisi.

Iz Ptujca. (Na den volitve) so mestni nemčurji na „Bregu“ pa unkraj Muršeca kmete lovili pa nobenega vjeli. Ogromna večina je tako narodna, da je vse napenjanje nemškutarjev zastonj. Držali so se tako izvrstnega reda, obnašali tako izgledno, da zaslužijo javno pohvalo. Čuda velika, da je posilitajcar v št. Vidu, „gosposki kmet“ Schoschteritsch se upal kot kandidat proti Raiču na pete postaviti! V gostilno „zum Lamm“ sklical je volilni shod pa tega ni bilo, ker ni prišlo nič volilcev. Na den volitve je grozno grdo propal. Od 161 glasov dobil je samo 26. Imena mož, ki so setorej v Ptujci sramovali svoje slovenske matere in volili po volji tujcev pa nemčurjev objavimo. Naj si jih zapomni ves okraj: 1) Lešnik, 2) Sel, oba od sv. Janža; 3) Mlakar, 4) Habjanič, oba iz Leskovca v Halozah; 5) Petrovič iz Gerlinec; 6) Feguš; 7) Habjanič, oba iz Gruškovja; 8) Fras; 9) Mendaš; 10) Šošterič; 11) Erlač; 12) Merkuš Matjaš, vsi iz št. Vidske župnije. (Tota župnija je najslabša celega našega okraja.) 13) Stanič, 14) Leskošek, oba na Bregu; 15) Janez Marinič od sv. Vrbana. Ti vsi so iz ptujkega okraja. Dalje naslednji so iz rogačkega okraja: 16) Horvat; 17) Krivec; 18) Drofenik (ne učitelj, ampak kmet); 19) Erjavec; 20) Žerak; 21) Lindič; 22) Ozvatič in 23) učitelj Vindiš, kateri je potem v Ptujci po krémah tolažbe iskal, da je tajčarstvo propalo. O rogačkih „Šošteričih“ le omenim, da so večinoma iz Kostivnice in Žetal doma. Da bi vendar te ljudi že enkrat pamet srečala ter se tako vrlo obnašali, kakor njihovi sosedje Slatinčani. Upajmo, da se spametujejo, vsaj znamo, da so le zapeljani

in da ravnaajo brez male izjeme vsi proti svojemu prepričanju, če ga sploh kaj imajo Slava in čast pa našim slovenskim volilcem, rešili ste sedaj, kakor vselej čast ptujskemu in rogačkemu okraju. Živel!

Iz Globokega. (Narodno veselje.) Ljubi Slov. Gospodar! danes moram poročati neizrekljivo veselje, ktereга Slovenci brežiškega okraja, zlasti pisatelj teh vrstic, poprej nikoli živili nismo. Tajčoliberalni kandidat Žnideržič dobil je 22 glasov, naš slovenski kandidat g. Jerman pa 93 glasov, 3 Jermanovi volilci so izostali. Narodno volili so marsikteri volilci, na ktere se niti zanašali nismo, kakor g. Zorčič iz Bojsna in več drugih. Ker smo g. Zorčiča, volilca iz Bojsna v zadnjem Slov. Gospodarji za omahljivega imenovali, ga moramo sedaj tukaj javno kot značajnega volilca pohvaliti. Slava mu. Hvala in slava vsem drugim pridnim volilcem. Pred vsem pa gre čast in hvala g. Lenčeku in g. Fr. Veršecu, c. kr. notarju v Sevnici, kateri so bili v volilnem komisijonu in so volilce slovenske že prej v najlepši red spravili in k tej tako častni zmagi največ pripomogli. Čast in slava vsem drugim poštenim buditeljem, narodnim voditeljem, kateri so narod slovenski pošteno podučevali in laži nemškutarjev odbijali. Čast in slava slednjič političnemu Slovenskemu društvu, ktero je tako slavne zmage povsod pri Slovencih tako rekoč ustvarilo. Naprej zastava Slave! Živi, živi duh slovenski, bodi živ na veke, črna zemlja naj pogrezne, tega kdor odpadne!! — Naznaniti pa moram, da je nemško-liberalna gospoda iz Brežic, med njimi tudi Žnideržič, svojo nemško omiko s tem pokazala, da je slovenske volilce prav pobalinsko napadala, zlasti potem ko so ti odhajali na svoj dom. Nikoli še nismo imeli prilike, izobraženost, ali prav za prav surovost brežke gospode tako opazovati, kakor tokrat. In ti hočejo nas kmete učiti! Rodoljub in kmet slovenski.

Iz Sevnice. (Dijaška veselica), ktere so se vdeleževali dijaki iz vseh slovenskih srednjih šol, vršila se je dne 15. avgusta tako lepo, da so lahko na njo ponosni ne samo vsi dijaki temuč ves slovenski narod. Nekoliko dijakov prišlo je v gostoljubno Sevnico uže v četrtek, največ pa v petek popoldne ob dveh. Dasi je močno deževalo, bil je vhod od slavaloka počenši jako slovesen. Iz mladih navdušenih grl glasila se je koračnica „V boj!“; na mlade korenjake pa so ljubeznjive Sevnške gosposdične metale šopke. Dijaki, bilo jih je okoli 100, so se čutili takoj domače, kakor jim je tudi pri sprejemu na kolodvoru velezaslužni g. župan Veršec rekel, da v Sevnici niso prišli med tujce temuč med svoje. Beseda se je v okusno okinčani dvorani g. Ibelta pričela ob 8. uri zvečer. Prišle so vse narodne družine in mnogo gostov, med kterimi smo opazili dr-